

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/67/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714010031
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714010031.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanej Ing. B. M. pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 20. mája 2015 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica podané v neprospech obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 15. mája 2014, sp. zn. 2T/19/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 15. mája 2014, sp. zn. 2T/19/2014, bola obžalovaná Ing. B. M. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodená spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica zo dňa 24.1.2014 pod č. k. Pv 231/13/3306-33 pre skutok kvalifikovaný ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorý mala spáchať na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že ako pracovníčka Okresného úradu Považská Bystrica, Odboru katastrálneho, oprávnená rozhodovať o vklade práva k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností, po tom, čo R. V. dňa 29.12.2000 na Okresnom úrade Považská Bystrica, Odbore katastrálnom, podala písomný návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, a to na zmenu vlastníka pozemku parc. č. KN-E XXXX v podiele 11/24-in v k.ú. Dolná Mariková, ktorý nadobudla na základe kúpno predajnej zmluvy, o tomto návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností nerozhodla v lehote 30 dní stanovenej § 32 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, a hoci mala vedomosť, že parc. č. KN-E XXXX v k.ú. Dolná Mariková bola na základe ROEP rozdelená na parc. č. KN-E XXXX/X, parc. č. XXXX/XXX a parc. XXXX/XXX a ich podielovým spoluvlastníkom v podiele 11/24-in na základe osvedčenia o dedičstve vydaného notárkou JUDr. R. B. sp. zn. 12D 114/2003, Dnot 189/2003, zo dňa 8.6.2006, právoplatného dňa 8.6.2006, sa stal X. V., bytom N. I XX/XX, Y. nad X.,

dňa 26. januára 2011 neoprávnené v prospech R. V. v rozpore s ustanovením § 31 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, vykonala zmenu v zápise vlastníckeho práva v prospech R. V. v tom smere, že ako podielového spoluvlastníka pozemkov v k.ú. Y. U. parc. č. KN-E 3382/1, KN-E 3382/511 a KN-E 3382/512 v podiele 11/24-in zapísala R. V., a to na základe sfaľovaného čestného prehlásenia zo dňa 12.1.2011 týkajúceho sa súhlasu X. V. s prevodom vlastníckeho práva, o pravosti ktorého mohla mať ale dôvodnú pochybnosť, nakoľko po osobnom stretnutí so X. V. vedela o jeho zápornom stanovisku k prevodu vlastníckeho práva, že na sfaľovanom čestnom prehlásení X. V. nebol jeho overený podpis, čestné prehlásenie nebolo riadne doručené cestou podateľne Správy katastra Považská Bystrica a predovšetkým vedela, že čestné prehlásenie nie je listinou v zmysle § 30 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, na základe ktorej by bolo možné začať konanie o povolení vkladu a vykonať zmenu

vo vlastníckom práve, čím poškodenému X. V., bytom Y. nad X., N. I XX/XX, spôsobila škodu vo výške 2.837,- Eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení včas podaným odvolaním napadol v neprospech obžalovanej prokurátor pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovanej Ing. B. M., t. j. výrokov o vine a treste. Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania poukázal na to, že podľa jeho názoru z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom je zrejmé, že obžalovaná svojím konaním uvedeným v obžalobe vykonávala svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu tak, že porušila ustanovenia § 32 ods. 1 a § 31 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastrí nehnuteľnosti a zápise vlastníckych práv do katastra nehnuteľností a zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len katastrálny zákon), pričom uvedená okolnosť nebola na hlavnom pojednávaní obžalovanou, ani vypočutými svedkami rozporovaná. Za nesprávnu považoval úvahu súdu ohľadom nepreukázania subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., pretože podľa jeho názoru neobstojí tvrdenie obžalovanej o tom, že v danej veci povolila vklad podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. V čase rozhodovania mala podľa prokurátora vedomosť, že vlastníkom predmetnej parcely bol X. V., ktorý toto vlastníctvo nadobudol ako závetný dedič po nebohom P. P. na základe dedičského rozhodnutia - osvedčenia o dedičstve vydaného notárkou JUDr. R. B. pod sp. zn. 12D 114/2003 zo dňa 8.6.2006 a právoplatného dňa 8.6.2006. Podľa prokurátora bolo preukázané aj to, že obžalovaná už v čase pred rozhodnutím o povolení vkladu vedela, že na určenie vlastníctva k predmetnej parcele je príslušný výlučne súd a uvedenú skutočnosť povedala R. V. a X. V. na spoločnom stretnutí uskutočnenom na Správe katastra Považská Bystrica, čo potvrdila aj na hlavnom pojednávaní. Napriek tomu, poznajúc negatívne stanovisko X. V., povolila vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy v prospech R. V., hoci vedela, že tým poškodí X. V., ktorému týmto nezákonným postupom vo vykonávaní svojej právomoci odporujúcim zákonu bola spôsobená škoda v celkovej výške 2.837 Eur. Podľa názoru prokurátora mal preto okresný súd pri správnom postupe, na základe zisteného skutkového stavu a po vyhodnotení dôkazov, konanie obžalovanej právne kvalifikovať ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a uložiť jej primeraný trest. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaná Ing. B. M. prostredníctvom obhajcu v písomnom vyjadrení zo dňa 11.8.2014 k dôvodom odvolania prokurátora považovala oslobodzujúci rozsudok za vecne správny a zákonný. Obhajca v písomnom vyjadrení poukazoval na to, že v súlade so skutkovým stavom a rovnako ani s právnym stavom nie je právny záver prokurátora, že obžalovaná neoprávnene v prospech R. V. a v rozpore s § 31 zák. č. 162/1995 Z. z. vykonala zmenu v zápise vlastníctva, že tento zápis vykonala na základe sfalšovaného čestného vyhlásenia zo dňa 12.1.2011 a že mohla mať dôvodnú pochybnosť o pravosti tohto čestného vyhlásenia jednak zo záporného stanoviska X. V. a jednak z dôvodu, že na čestnom vyhlásení nebol overený jeho podpis, že toto čestné vyhlásenie nebolo doručené cestou podateľne správy katastra a že mala vedomosť o tom, že čestné vyhlásenie nie je listinou v zmysle § 30 zák. č. 162/1995 Z. z., na základe ktorej by bolo možné začať konanie o povolení vkladu a vykonať zmenu vo vlastníckom práve. V skutočnosti podľa obhajcu obžalovaná vklad nevykonávala na základe čestného vyhlásenia, ale na základe riadne vyhotovenej kúpnej zmluvy s úradne overenými podpismi a riadne podaného návrhu na vklad do katastra, o čom svedčia kúpna zmluva zo dňa 10.7.2000, výpis z overovacej knihy s overením podpisu predávajúceho P. P. z 28.7.2000 a návrh na vklad do katastra z 29.12.2000. Poukázal ďalej na to, že podľa § 30 ods. 2 katastrálneho zákona sa konanie o povolení vkladu začína na návrh účastníka, pričom pre konanie o povolení vkladu je dôležité ustanovenie § 44 katastrálneho zákona týkajúce sa plomby o zmene práva k nehnuteľnosti, podľa ktorého správa katastra (t. č. okresný úrad) najneskôr v pracovný deň nasledujúci po dni, keď mu bola doručená zmluva, verejná listina alebo iná listina na zápis vkladom alebo záznamom, alebo ak sa začalo katastrálne konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte alebo konanie o proteste prokurátora, vyznačí plombu o zmene práva k nehnuteľnosti a túto plombu zruší vykonaním vkladu alebo záznamu alebo právoplatným rozhodnutím o zamietnutí návrhu na vklad alebo právoplatným rozhodnutím o zastavení konania, o oprave chyby alebo rozhodnutím, ktorým sa nevyhovuje protestu prokurátora. Plomba sa pritom vyznačí v poradí, v akom sa správe katastra doručili návrhy na zápis do katastra. Účelom plomby je preukázanie, že nehnuteľnosť je dotknutá niektorým z katastrálnych konaní alebo konaním o proteste prokurátora a na základe tohto akékoľvek iné konanie vo veci prebiehať nemôže, resp. musí prebiehať s ohľadom

na vyznačenú plombu, pričom tento postup je pri rozhodovaní prioritný. V tejto súvislosti namietal, že by obžalovaná konala na základe čestného vyhlásenia alebo že by konala v úmysle porušiť zákon. Nesúhlasil s tvrdením prokurátora uvedeného v odôvodnení odvolania, podľa ktorého obžalovaná „mohla mať dôvodnú pochybnosť o pravosti čestného vyhlásenia“ a že „vedela, že čestné vyhlásenie nie je listinou v zmysle zákona č. 162/1995 Z.z. a tiež, že poškodenému X. V. spôsobila škodu vo výške 2.837 Eur“. Poukázal na to, že v tomto smere by aj vyhodnotenie dôvodov odvolania mohlo byť po subjektívnej stránke kvalifikované ako neobanlivosť (mohla mať dôvodnú pochybnosť), keďže v tom čase už prebiehalo katastrálne konanie o vklade a z hľadiska priority konania a rozhodovania bolo dôležité poradiť - návrh na vklad zmluvy bol podaný už v roku 2000. Podľa obhajcu obžalovaná poprela, že by X. V. spôsobila škodu 2.837 Eur, pretože jeho majetok sa neznížil o uvedenú hodnotu, vyčíslená suma môže byť hodnotou pozemkov, ale nie škodou, ktorú by svedok X. V. v uvedenej veci utrpel. Aj v prípade, ak by jej postup nebol správny, nebol v súlade so zákonom alebo nebol v súlade s príslušným výkladom daných ustanovení, svojím rozhodnutím obžalovaná vyslovila svoj právny názor, proti ktorému boli možné opravné prostriedky a to prinajmenšom odvolanie, protest prokurátora alebo súdne konanie o určenie vlastníctva, pričom vyslovenie právneho názoru nie je možné kvalifikovať ako trestnú činnosť a to ani v prípade, že by tento právny názor nebol správny, keďže na odstránenie tejto nesprávnosti slúžia opravné prostriedky. Poukázal ďalej na to, že obžalovaná nepoznala žiadneho z účastníkov, nikomu nemala úmysel spôsobiť škodu a na jej strane nebol daný a ani preukázaný úmysel spôsobiť niekomu škodu. Pokiaľ došlo k prieťahom a ku skutočnosti, že došlo k výmazu plomby, nebolo to zavinením obžalovanej, ale v dôsledku konania ROEP prebiehajúceho od októbra 1996 do decembra 2004, pri ktorom došlo k rôznym zmenám, k rôznemu prečíslovaniu parciel i k výmazu plomby. Poukázal aj na to, že uvedená vec sa mala riešiť a v konečnom dôsledku sa aj doriešila možnými opravnými prostriedkami administratívneho a občianskoprávneho konania a nebol dôvod na trestnoprávne konanie. V písomnom vyjadrení i na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu preto obžalovaná sama i prostredníctvom obhajcu navrhla odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 14. augusta 2014, vykonal dňa 20. mája 2015 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovanej spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu vecí a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel o výpovede obžalovanej Ing. B. M., o svedecké výpovede R. V., X. V., Ing. P. Z., Mgr. K. X. a listinné dôkazy, na ktoré poukázal a na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedeným v napadnutom rozsudku. Tieto svoje skutkové zistenia a právne závery v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovanej spod obžaloby. Jeho rozhodnutie o oslobodení obžalovanej spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por. pre skutok kvalifikovaný ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., z dôvodu, že obžalovaná síce pri zmene v zápise vlastníckeho práva v prospech R. V. porušila svoje povinnosti a nekonala celkom v súlade so zákonom, avšak nie v úmysle inému spôsobiť škodu a tento skutok nie je preto trestným činom, je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Vykonanými dôkazmi bolo zistené, že 29.12.2000 bol na správu katastra Považská Bystrica doručený návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností č. V2566/00 na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10.7.2000 uzatvorenej medzi predávajúcim P. P. a R. V. ako kupujúcou. Predmetom prevodu bol spoluvlastnícky podiel 11/24 - in na pozemku parc. č. XXXX, orná pôda o výmere 19.515 m² v kat. území Dolná Maríková. Vzhľadom na to, že následne sa v rokoch 2001 - 2004 vyhotovoval v katastrálnom

území Dolná Maríková Register obnovenej evidencie pozemkov (ďalej len ROEP), zápisy verejných listín do katastra nehnuteľnosti boli zastavené a preto predmetný vklad vlastníckeho práva nebol povolený v zákonnej lehote. V roku 2003 došlo pritom nielen k úmrtiu predávajúceho P. P., ale navyše na novovytvorených pozemkoch, ktoré vznikli z pôvodnej parcely č. 3382 v rámci ROEP, nebola už vyznačená plomba, ktorá bola predtým vyznačená na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10.7.2000 a preto boli vydané podklady na prejednanie dedičstva po nebohom P. P.. Majiteľom predmetnej nehnuteľnosti sa stal X. V. ako závetný dedič po nebohom P. P. na základe dedičského rozhodnutia - osvedčenia o dedičstve vydaného notárkou JUDr. R. B. pod sp. zn. 12D 114/2003 zo dňa 8.6.2006 a právoplatného dňa 8.6.2006. Skutočnosť, že došlo k chybnému stavu sa obžalovaná dozvedela až v roku 2010, kedy sa o vec opätovne zaujímala R. V., pričom obžalovaná chcela tento chybný stav napraviť za situácie, ak by X. V. písomne potvrdil, že súhlasí s prevodom nehnuteľnosti späť na R. V., ktorá nehnuteľnosť kúpila od P. P.. Takéto „čestné prehlásenie“ s podpisom X. V. zo dňa 12.1.2011 bolo obžalovanej aj predložené a keďže si bola vedomá predchádzajúceho pochybenia spočívajúceho v nevykonaní vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti v prospech kupujúcej R. V., nezisťovala, kto ho predložil a aj napriek okolnosti, že nebolo potvrdené notárom, predmetný vklad dňa 26.1.2011 povolila. Vzhľadom na to, že neskôr zistila, že X. V. predmetné čestné prehlásenie nepodpisoval, chcela vykonať nápravu podaním na okresnú prokuratúru na prešetrenie zákonnosti rozhodnutia o povolení vkladu, čo však neurobila, pretože X. V. už vo veci podal trestné oznámenie na políciu i žalobu na Okresnom súde Považská Bystrica, ktorý vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 9.11.2011, sp. zn. 8C/109/2011, právoplatným dňa 20.1.2012 a vykonateľným 24.1.2012 a podľa ktorého je X. V. podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností.

Zákonnými znakmi skutkovej podstaty trestného činu sú štyri skupiny znakov určujúce subjekt, subjektívnu stránku, objekt a objektívnu stránku, pričom základnou podmienkou trestnej zodpovednosti je, že všetky zákonné znaky trestného činu musia byť naplnené súčasne, pretože inak nejde o trestný čin. Tak je tomu aj v posudzovanom prípade. V konaní obžalovanej Ing. B. M. absentuje totiž subjektívna stránka prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Nekonala totiž v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, ale s úmyslom napraviť chybný postup (omyl), ktorý bol v minulosti spôsobený pracovníkmi Správy katastra Považská Bystrica tým, že po vykonanej ROEP v obci Dolná Maríková nebola plomba na parc. KN-E č. 3382 k.ú. Dolná Maríková prenesená na parcely KN-E č. 3382/1, 3382/511 a 3382/512, ktoré vznikli na základe ROEP -ky z pôvodnej parcely KN-E č. 3382 k. ú. Dolná Maríková a ktorý zapríčinil, že napriek riadne uzatvorenej zmluve o prevode nehnuteľností, riadne podanému návrhu na vklad vlastníckeho práva na základe tejto zmluvy a vyznačenej plomby, vlastnícke právo kupujúcej R. V. k prevádzaným nehnuteľnostiam nevzniklo. Obžalovaná nepoznala žiadneho z účastníkov, nemala úmysel niektorému z nich spôsobiť škodu a na jej strane nebol ani preukázaný úmysel spôsobiť niekomu škodu. Pokiaľ došlo k prieťahom a ku skutočnosti, že došlo k výmazu plomby, nebolo to zavinením obžalovanej, ale v dôsledku konania ROEP prebiehajúceho v rokoch 2001 až do decembra 2004, pri ktorom došlo k rôznym zmenám, k rôznemu prečíslovaniu parciel i k výmazu plomby. Skutočnosť, že obžalovaná konala nie úplne „štandardným spôsobom“, ktorý nebol v súlade so zákonom, nepreukazuje sám osebe úmysel spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, najmä keď na zmenu v zápise vlastníctva vykonanú obžalovanou na základe riadne vyhotovenej kúpnej zmluvy s úradne overenými podpismi a riadne podaného návrhu na vklad do katastra (kúpna zmluva zo dňa 10.7.2000, výpis z overovacej knihy s overením podpisu predávajúceho P. P. z 28.7.2000 a návrh na vklad do katastra z 29.12.2000) mala podklad (podporu) aj v čestnom prehlásení zo dňa 12.1.2011 s podpisom X. V. a v ňom vyjadrenom súhlase s prevodom vlastníckeho práva. V prípade čestného prehlásenia nešlo pritom z hľadiska § 42 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z. z. o listinu, na ktorej by musel byť osvedčený podpis, aby bola spôsobilá na zápis práva nehnuteľnosti do katastra, preto nepochybila, keď nevyžadovala, aby bol osvedčený podpis X. V. na čestnom prehlásení zo dňa 12.1.2011 týkajúceho sa jeho súhlasu s prevodom vlastníckeho práva. Zo skutočnosti, že na čestnom prehlásení nebol overený jeho podpis a že nebolo doručené cestou podateľne správy katastra, nemožno preto vyvodiť úmyselné zavinenie obžalovanej v zmysle § 15 písm. a/, b/ Tr. zák. Rovnako úmyselné zavinenie nemožno jednoznačne vyvodiť ani z okolnosti, že obžalovaná mohla mať dôvodnú pochybnosť o pravosti tohto čestného vyhlásenia. Predošlé vyjadrenie záporného stanoviska X. V. by síce mohlo vyvolať pochybnosť o jeho pravosti, avšak na druhej strane samotné čestné prehlásenie mohlo svedčiť aj pre záver, že svoje záporné stanovisko zmenil. Z tohto hľadiska preto z konania obžalovanej spočívajúcom v skutkovom zistení uvedenom v obžalobnom návrhu, že „obžalovaná mohla mať dôvodnú pochybnosť o pravosti

tohto čestného vyhlásenia“ možno vyvodiť len zavinenie z nedbanlivosti v zmysle § 16 písm. a/, b/ Tr. zák., ale nie úmyselné zavinenie obžalovanej v zmysle § 15 písm. a/, b/ Tr. zák.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými súd prvého stupňa rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním námietok prednesených už pred súdom prvého stupňa a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil súd prvého stupňa. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie, podľa ktorého konanie obžalovanej uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, pri nepreukázanom úmysle spôsobiť inému škodu a z hľadiska ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. navyše aj nepatrnej závažnosti (vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky), nie je trestným činom, je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátora za dôvodné, preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.